

[Holger K. Nielsen]

sparelsen andre steder i systemet, det vil sige, at de forskellige offentlige udgifter ikke kan ses isoleret, men dengang var det umuligt at komme igennem med den tankegang over for den daværende, socialdemokratiske regering. Vi er glade for, at Socialdemokratiet nu så klart siger, at de offentlige kasser skal ses i en sammenhæng, så man ikke kan se en offentlig udgift isoleret, men er nødt til at se på det, som på teknokratdansk hedder fortrængningseffekter, det vil sige, hvordan man kan få afledte effekter andre steder i systemet. Jeg håber, at dette gennembrud i tankegangen kan blive permanent, også når vi igen får en socialdemokratisk regering; så det er meget positivt, at det er inde i forslaget.

Jeg har et par indvendinger. Jeg tror, det er uklogt, at Socialdemokratiet har sagt, at disse ambitiøse målsætninger kan gennemføres, uden at det koster noget. Det tror jeg ikke er klogt, det virker ikke troværdigt for befolkningen. Der har været kritik fra socialdemokrater af, at Finansministeriets beregninger er politiske. Herre du milde himmel, selvfølgelig er de da politiske! Hvornår har beregninger i Finansministeriet ikke været politiske? Det var de da også, da vi havde en socialdemokratisk finansminister, og det vil de altid være. Det er håbløst naivt, hvis man tror, at der ikke bliver lavet politiske beregninger i Finansministeriet, naturligvis gør der det, og jeg er da helt enig med Socialdemokraterne i, at man formentlig har udeladt en masse ting, eksempelvis fortrængningseffekter.

Personlig tror jeg ikke meget på, at det kan gennemføres, uden at det kommer til at koste, måske ikke nær så meget, som finansministeren siger, men det vil komme til at koste en lille smule.

I stedet for at tage denne økonomiske diskussion, teknokratiske diskussion, som vi har haft tidligere i dag, hvor regnedrengene går i krig med hinanden heroppe fra talerstolen, ville det så ikke være klogere at diskutere, om en mindre stigning i de offentlige udgifter kunne give en langt større effekt i forhold til servicen over for borgerne, ville det så ikke være fornuftigt at gennemføre denne mindre stigning i de offentlige udgifter? Det er det, man kalder costbenefitbetragtninger. Hvis en mindre omkostning kan give en meget større benefit, er det så ikke fornuftigt? Det er sådan, man bergrer i den private sektor.

Et eksempel er dagpengeudgifterne. At bruge penge til passive dagpengeudgifter er jo noget af det mest tåbelige. Det er penge lige ud ad vinduet. Man giver folk penge for at være passive, de skal være passive. Hvis man for en lille merudgift kan få disse mennesker aktiviseret med noget fornuftigt, mener jeg, man skal diskutere det. Derfor er det uklogt, at man har accepteret forudsætningen om, at dette ikke må koste noget. Jeg tror, det kommer til at koste noget, men hvis effekten bliver positiv i form af en bedre offentlig service, så lad det koste den lille smule mere, det kommer til. Det er vi villige til at diskutere.

Jeg har en anden indvending, og den vil jeg formulere som et spørgsmål til Socialdemokraterne: Hvor er de offentligt ansatte i alt det her? Når man læser den socialdemokratiske beskrivelse af den offentlige sektor, er det, hvad jeg vil kalde en systembeskrivelse. Der er tale om et system – hr. Peter Brixtofte kaldte det en servicevirksomhed – og man har en forestilling om, at hvis man regulerer systemet, kan man få løst en masse problemer. Jamen den offentlige sektor er også en masse ansatte, en masse mennesker af kød og blod. Tror Socialdemokraterne, at man kan få den omstillingsproces i gang, som skal i gang, og som vi er fuldstændig enige i skal i gang, uden at man inddrager de offentligt ansatte i processen? Det tror jeg ikke meget på, og derfor savner jeg overvejelser over, hvordan de offentligt ansatte kan blive inddraget, og hvordan vi får demokratiseret den offentlige sektor.

Jeg er helt uenig med hr. Peter Brixtofte, når han anskuer den offentlige sektor som en servicevirksomhed, der skal levere produkter, som forbrugerne så kan vælge imellem på markedet. Det er Venstres opfattelse, og det er fair nok – ja, jeg er godt klar over, at det mener man også i andre partier på højrefløjen – men vi har altså den opfattelse, at den offentlige sektor er mere end det. Den offentlige sektor er løsningen af nogle kollektive opgaver i samfundet. Og dér er det helt afgørende for os, at såvel brugerne som de ansatte kommer med i beslutningsprocesserne. Jeg tvivler på, at den omstillingsproces, der skal i gang, kan gennemføres, uden at man inddrager de offentligt ansatte konstruktivt og aktivt i processen. Det savner jeg fuldstændig. Der er ikke ét menneske i den socialdemokratiske opfattelse af den